

La vall d'Anglos amb esquís

Lluís Roca

Relació de les excursions en esquís fetes a aquesta vall, de l'Alta Ribagorça, on l'autor va anar obligat per una allau imprevista. La descoberta que va fer ens l'explica.

Quantes vegades hem dit: «El Pirineu està ple de llocs inèdits i recòndits»? Aquesta vall és un d'aquests indrets que molts practicants de l'esquí de muntanya desconeixem, com jo fins ara, i per això m'agradaria explicar-vos la meua estada del 24 i 25 d'abril de 1999 en aquestes contrades, on —us ho ben asseguro— gaudireu de les possibilitats i meravelles que s'hi amaguen. Amb això no vull dir que no hi hagi ressenyes d'aquesta vall, ni de bon

tros!, sinó que moltes de les vegades que ens apropem a la muntanya a fer un cim, ho fem pels itineraris traçats i, d'aquesta manera, ens passen desapercebuts valls i racons tant o més bonics i apropiats per a fer-hi una bona travessa.

Situació

La vall d'Anglos està situada a la riba dreta de la Noguera Ribagorçana, entre la vall de Llauset i

la de les Salenques. És factible arribar-hi per totes dues valls, però a la primavera, si fa dies que no hi ha hagut precipitació sòlida, començareu a trobar la neu a partir de dos mil metres. És per això que amb esquís i en aquesta estació de l'any us recomano l'aproximació per Llauset, que és la que jo us explicaré. A l'estiu sembla més apropiat fer-ho per la vall de les Salenques, començant l'excursió en el pont del mateix nom que hi ha a la carretera N-230 (cota 1.400).

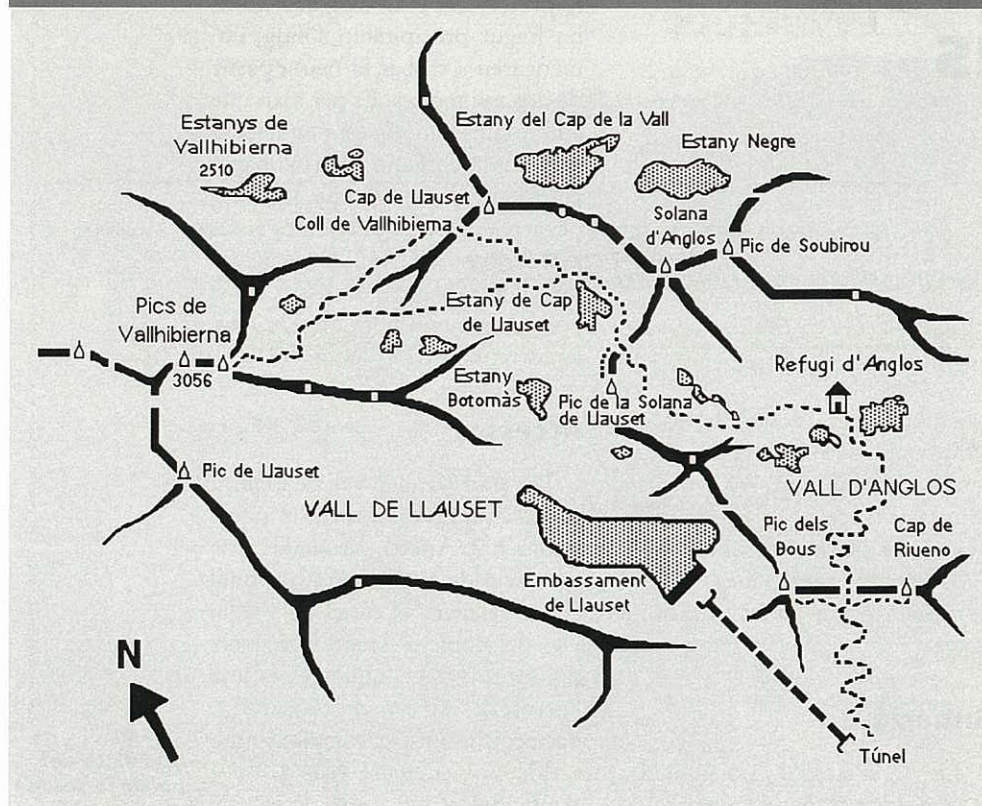
Accessos

Per a arribar a la vall de Llauset s'ha d'anar en direcció a un poble anomenat Aneto, situat en una desviació de la carretera nacional entre Vilaller i el túnel de Viella. Des del poble d'Aneto se segueix durant uns dotze quilòmetres una carretera estreta, però asfaltada, prou bona per a arribar amb qualsevol turisme fins a l'entrada del túnel de la Presa de Llauset (cota 2.100).

Una vista del pic de la Solana de Llauset, ben nevada.

Itineraris per la vall d'Anglos

Una anada imprevista

Puc dir que vam ensopegar amb la vall d'Anglos per una imprevist: la primera idea era anar a la vall de Llauset passant el famós túnel fins a la presa de l'estany de Llauset i fer els clàssics cims de Llauset i Vallhiverna. No comptàvem amb l'allau de neu i pedres que prové del barranc del Clot i que bloqueja l'accés d'entrada al túnel amb qualsevol mena de vehicle. Tots sabem que per a fer una excursió, abans tenim el deure d'informar-nos, per a evitar qualsevol incident i aconseguir la nostra meta. Així ho fem, i en cap de les ressenyes no es troba referència d'aquesta allau a l'entrada del túnel; més encara: en totes esmenten que s'arriba a la presa amb el cotxe. Amb aquest obstacle és obligat fer un replantejament de la sortida, perquè, a més, quan ens apropem a l'entrada del túnel tot són senyals de prohibició i perill, i la foscor de mil cinc-cents metres de llargada...

Mirant el nou plànol de l'Alpina (edició juny 1998) es veu un refugi en una vall paral·lela a la

de Llauset anomenada vall d'Anglos, que sembla situat en un lloc molt adequat i amb moltes possibilitats de fer cims amb esquís, incloent-hi el Vallhiverna. Per a arribar sembla molt evident la pujada a la serra de la Sarronera, quatre-cents cinquanta metres més amunt. No és qüestió de pensar-s'hi gaire!

Cap al refugi d'Anglos

Es puja per sobre del túnel a la dreta i seguint l'embut de l'allau de neu arribem a un replà després de trenta minuts, lloc on ja ens podem calçar els esquís. Seguim per la coma que formen els dos cims (pic dels Bous i pic del Cap de Riueno) i arribem al **collet del Clot** en una hora i mitja. Aquests dos cims es poden fer amb molta facilitat des del collet; es triga mitja hora per a cada un d'ells. Si feu el **pic dels Bous** veureu tota la vall de Llauset (presa, embassament, vall, i cims de Llauset i Vallhiverna). Si voleu apreciar amb tota la seva amplitud les característiques de la vall d'Anglos, us recomano que

no feu el mandra i pugeu per la carena al **pic del Cap de Riueno**: veureu els tres estanys anomenats de l'Obaga, del Mig i Gran, així com una insinuada petita cabana a la punta nord de l'estany Gran: el **refugi d'Anglos**.

Baixem amb els esquís per l'altra banda del coll per unes comes molt esquiables, amb una genial neu primaveral, que ens apropen fins al mateix refugi. Depenent de la neu acumulada, potser hauréu de carregar els esquís a la motxilla cinquanta metres des del coll fins a trobar la neu.

El refugi d'Anglos

Arribats al refugi (construït el 1981 per ENHER) veiem que, malgrat tot, és un bon amagatall per a passar-hi una nit fabulosa. Està davant mateix de l'estany i, com que som a la primavera, trobem fàcilment aigua pels voltants. S'entra a un petit menjador, amb una llarga taula arrambada a la paret i un banc. Una porta separa el dormitori, on hi ha dues lliteres i matalassos per a quatre persones. La porta en qüestió està travada per un bon gruix de glaç, segurament hi havia entrat la neu en una tempesta per les petites esclotxes de la porta principal. El fals sostre és el que està més fet malbé, però s'intueix que és més per culpa de destrosses que per les inclemències de la natura.

Si tot va bé, des de la boca del túnel fins al refugi estarem dues o tres hores, segons si fem o no els cims abans esmentats.

Aquí podem deixar la feixuga càrrega, menjar una mica, preparar una motxilla lleugera i començar l'aventura per la vall d'Anglos. Ja està decidit, el Vallhiverna serà la fita d'aquesta tarda.

Del refugi d'Anglos al pic de Vallhiverna

Partim del refugi passant pel costat dels **estans del Mig i de l'Obaga** per continuar per una coma molt evident. Entrant a la coma trobem tres estanys anomenats **estanyets del Cap d'Anglos**. Superem aquests estanyets per la

**A la pàgina
següent,
a dalt,
la vall i l'estany
de Llauset, amb
la presa, vista
des del cim del
Vallhiverna.
Al fons es
dibuixen un
conjunt de
carenes sense fi
de les
muntanyes
pallareses.**

***A la pàgina
següent, a baix,
el refugi
d'Anglos
i el pic del Cap
de Riueno.***

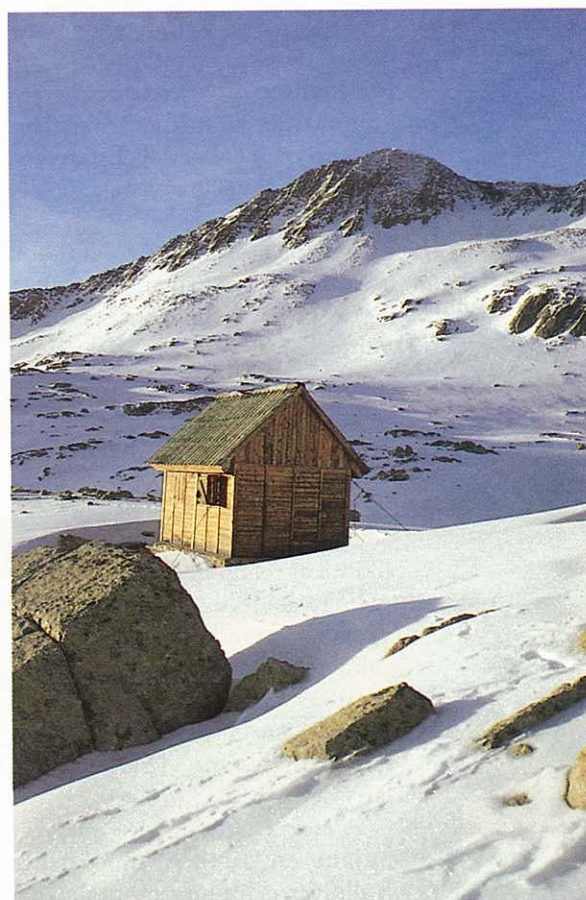
banda esquerra, com més amunt millor, i amb una forta diagonal ens situem al mig de la canal. Seguidament i amb un parell de voltes arribarem al **collet dels Estanyets**: un descans ben merescut amb una vista esplèndida del massís de Vallhiverna, coll de Vallhiverna, cap i estany de Llauset.

El collet està situat aproximadament a 2.550 metres, entre el pic de la Solana de Llauset a l'oest, i el pic de la Solana d'Anglos a l'est. Des d'aquí baixem cent metres fins a l'**estany del Cap de Llauset**, el travessem o hi passem pel costat, segons l'estat en què es trobi, i seguim en direcció a una coma molt marcada que tenim davant nostre fins a arribar al **coll de Vallhiverna**, a 2.750 m. Tot plegat ens ocuparà tres quarts d'hora.

Des d'aquest punt tenim una vista fantàstica del barranc, els estanys de Vallhiverna i, més al nord, dels cims que envolten l'Aneto

(Russell, Margalida i Tempestats). Baixem al coll i, sense perdre gaire altitud, fem un flanqueig a l'oest per apropar-nos a l'entrada del vessant sud del massís de Vallhiverna. Deixem l'**estany Gelat** a la dreta i seguim en direcció a una pala de neu molt franca que ens portarà directe al cim. Si en el moment de pujar la pala ens apropem a l'aresta oest, gaudirem d'una vista increïble de la vall i estany de Llauset. Una vegada a l'aresta, deixem els esquís i continuem amb grampons fins al cim. La pala en qüestió dóna la possibilitat d'arribar fins al cim amb els esquís, però hem de tenir en compte l'estat de la neu dels últims cinquanta metres, on fàcilment es formen plaques de gel. Cal ser prudent! Som a la cresta i, segons les cornises de neu, podrem passar-la sense problemes fins a la **punta E de Vallhiverna** (3.067 m).

La baixada del cim la fem per la mateixa pala de pujada per ar-

El panorama del massís de la Maladeta que tenim des del cim de Vallhiverna. Hi distingim perfectament, entre altres, els pics de la Maladeta, l'Aneto, el més alt, i el de Tempestats, amb la bretxa.

ribar al cerc de Vallhiverna i sempre en direcció a l'estany del Cap de Llauset. El travessarem i remuntarem cent metres per arribar novament al collet dels Estanyets i fer a continuació una baixada directa al refugi.

Tot plegat, per a fer aquesta sortida podem trigar unes cinc hores posant-hi empenta. Us garanteixo que quedareu satisfets de la travessa.

Pic de la Solana de Llauset

Després de passar una nit acoïllidora al refugi apareixen els primers raigs de sol que fan que la vall d'Anglos es converteixi en un càlid racó, com tants d'altres del nostre estimat Pirineu. Avui la sortida serà curta, però no per això menys interessant: al pic de la Solana de Llauset (2.674 m).

Aquest cim, a mesura que vas pujant en direcció al coll de Vallhiverna, es mostra totalment

piramidal i és per aquest motiu que crida molt l'atenció. L'itinerari és el mateix que el del Vallhiverna fins a arribar al collet dels Estanyets. En aquest punt podeu seguir amb els esquís pujant a l'esquerra fins a la mateixa cresta de la piràmide. Amb grampons i els bastons d'esquí, i per si de cas el piolet darrere la motxilla, s'arriba dalt del pic de la Solana de Llauset sense dificultats.

La baixada es fa pel mateix camí fins al refugi. Tot plegat dues hores.

Descans, recollida de trastets, tancada del refugi i amb una hora i quart s'arriba al collet del Clot. Baixada de quatre-cents metres per la coma amb una neu primaveral on es lligaven els girs com les botifarres.

Dades tècniques

Punt de partida: boca sud del túnel que comunica amb l'embassament de Llauset.

Itinerari:

Primer dia: boca sud del túnel (2.100 m), collet del Clot, refugi d'Anglos, collet dels Estanyets, coll de Vallhiverna, pic de Vallhiverna (3.056 m), collet dels Estanyets, refugi d'Anglos.

Segon dia: refugi d'Anglos, collet dels Estanyets, pic de la Solana de Llauset (2.673 m), refugi d'Anglos, collet del Clot, boca sud del túnel.

Dificultat: poc difícil; només una pala de forta inclinació en els últims metres per a accedir al cim de Vallhiverna.

Material: Grampons i piolet.

Cartografia

Maladeta - Aneto, de l'Editorial Alpina (nova edició juny 1998), escala 1/25.000.

Ressenya núm. 51 «Pico de Vallhibierna» de *Pirineos en Esquís - 120 itinerarios* (Desnivel).